

[Aksel Larsen.]

satte oliefyrr på friliste, men at det viste sig, at så blev også hjemmefabrikerede oliefyrr billigere, endda i en sådan grad, at man var i stand til at oparbejde en ikke ringe eksport af danske oliefyrr. Jeg vil gerne tro, det er rigtigt, men jeg vil i den anledning tillade mig at bemærke, at så må der have været noget i vejen med priskontrollen eller monopoltilsynets virksomhed i spørgsmålet om oliefyrr. Avancen må jo have været for høj herhjemme, når man var i stand til at sætte priserne ned, efter at oliefyrr kom på friliste. Det bekræfter kun den mening, jeg hele tiden har haft, at vi trænger til en ordentlig priskontrol, og at den priskontrol, vi har, f. eks. gennem monopoltilsynet, aldeles ikke er tilfredsstillende.

Jeg har ikke fået et for mig tilfredsstillende svar på mine bemærkninger om ministerens og andre ministres udnyttelse af valutaloovens bemyndigelse til at forhindre dansk eksport, hvorved vort land kunne tjene valuta. Jeg fik at vide, at de eksportrestriktioner, der er, ikke er af synderlig stor betydning. Jeg er aldeles ikke overbevist om, at det er tilfældet, og jeg må stadig væk sige, at hvis ikke vi kan få en anden praksis på dette område, så må jeg fastholde, at jeg ikke vil være i stand til at stemme for forslaget til lov om forlængelse af lov om valutaforhold m. v.

Endelig må jeg anholde en meget kategorisk bemærkning af den højtærede handelsminister. Ministeren udtalte: 1960 vil gå ind i valutalovenes kongerække som det år, hvor vi praktisk taget ophævede importreguleringen! Vi har vel endnu ikke fået handelsministerielt diktatur herhjemme. Det er vel ikke sådan, at ved en første behandling af et kompleks af lovforslag, kan den minister, som er forslagsstiller til et af disse lovforslag, kategorisk erklære, at det vil blive gennemført, sådan som han har fremsat det? Det forekommer mig, det ville være rimeligt at forhandle om disse problemer, og det synes mig, at der er adskillige andre end mig, der har udtrykt meget alvorlige og meget begrundede betænkeligheder ved den pludselige ophævelse af næsten alle importrestriktioner, som den højtærede handelsminister påtænker. Så det

kunne da være, at sagen ikke er afgjort endnu.

Det har været sagt fra den såkaldte oppositions side, at det ærede medlem hr. Hans Rasmussen synes at lide af en vanetænkning, som hans parti ellers er kommet bort fra. Ja, bortset fra, at jeg er enig med det ærede medlem hr. Hans Rasmussen i de betænkeligheder, han fremførte — og han talte fuldstændig i overensstemmelse med det, jeg har fremført — så har jeg unægtelig indtryk af, at socialdemokratiets ordførere i denne sag, de ærede medlemmer hr. Lars P. Jensen og hr. Chr. Christiansen, gav udtryk for tilsvarende betænkeligheder som det ærede medlem hr. Hans Rasmussen og jeg, måske ikke fuldt så stærkt, men de gav udtryk for betænkelighed. Jeg har ikke indtryk af, at socialdemokratiet er alvorlig modstander af de synspunkter, som i dette tilfælde er fremført uden for ordførernes rækker af det ærede medlem hr. Hans Rasmussen, og jeg håber rigtignok, at det største regeringsparti under de forhandlinger, der nu skal foregå i udvalget, vil fremføre disse betænkeligheder med fornøden vægt og sørge for, at der bliver taget hensyn til dem, således at dansk industri og dansk erhvervsliv får den fornødne tilpasningsperiode, hvilket ganske vist vil bevirke, at 1960 ikke bliver det historiske år, som den højtærede handelsminister regner med det skal blive.

Hans Rasmussen: Ved en anden lejlighed vil det vel være temmelig rimeligt, at jeg drøfter disse problemer med det ærede medlem hr. Anker Lau; men jeg skal afstå fra det i dag, idet jeg dog straks vil dementere påstanden om, at jeg er ude på at få så store toldforhøjelser, som det overhovedet er muligt. Det fremgik ikke af de bemærkninger, jeg fremsatte i første omgang. Jeg henviste her til, at vi i arbejderbefolkningen ikke er interesseret i højere toldsatsers end absolut påkrævet, idet vi forstår, at højere toldsatsers kan betyde højere omkostningsniveau og derved kan skade den konkurrencedygtighed, landet fortsat må råde over i handelssamkvemmet med andre lande. Når det ærede medlem mener, at det er en røst fra graven, må der være tusindvis, der taler fra gravene i øjeblikket, også inden for in-